

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุม
วิชาการระดับชาติ “การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน
ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0”

15th Anniversary
Faculty of Management Science
Silpakorn University

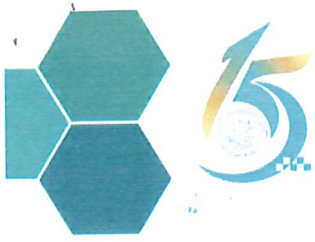
รายงาน
ประชุมวิชาการ
Proceeding

หนังสือรวม
บทความวิจัย

บทความ
ทางวิชาการ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ
“การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อน
ประเทศสู่ยุค Thailand 4.0”
ระหว่างวันที่ 19 – 21 เมษายน พ.ศ. 2561
ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน อำเภอชะอำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ยุค Thailand 4.0"

คำสั่ง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ๑๑ / 2561

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงขอรับบทความวิชาการ (Peer Review)

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ

ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ

"การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ยุค Thailand 4.0"

ด้วยคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรและเครือข่ายทางวิชาการ 6 สถาบัน กำหนดจัดให้มีโครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ หัวข้อ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ยุค Thailand 4.0" ในวันที่ 19 – 21 เมษายน 2561 ณ โรงแรมดุสิตธานีหัวหิน จังหวัดเพชรบุรี โดยจะมีการนำเสนอผลงานทางวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและบุคลากรจากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสมตามเกณฑ์ในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ จึงขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงขอรับบทความวิชาการ (Peer Review) เพื่อพิจารณาผลงานดังกล่าว ดังมีรายนามต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ไพบุลย์ ช่างเรียน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทรา ณ ถลาง	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พลสุนนท์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
7. รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา สัจพันโรจน์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชชกุล	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา วรณสืบเชื้อ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
12. รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุดจระ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิวดา กมลเวชช	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุดจระ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัฐนพวงศ์ภิญโญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทัก	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ก้องเกียรติ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนา พิฆิตปัจจา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤดี หงษ์ตระกูล	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน ภูจินาพันธ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.พินิตพันธ์ บริพัตร	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี คุ่มสุภา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจริญลักษณ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรามา สุทธิรินทร์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิภา พงษ์นาทิต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ อิสระชัยยศ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ พานแก้ว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกพิชญ์ ชินะชาย	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมมัท คตังระหัด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นกนันท หอมสุด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
42. อาจารย์ ดร.จันทนา สุทธิจารี	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
43. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
44. อาจารย์ ดร.เจตตม์ ดวงสงค์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
45. อาจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
46. อาจารย์ ดร.ชินนทร เพ็ญสุตร	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
47. อาจารย์ ดร.ชวนชื่น อัคระวงมิชชา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
48. อาจารย์ ดร.ชัชฎพจน์ ศิริโชตินิศากร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
49. อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
50. อาจารย์ ดร.นนท์ นำประทานสุข	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
51. อาจารย์ ดร.ปริญญา หารุ่นโพธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
52. อาจารย์ ดร.ปิยะวดี โรหิตารขุน	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
53. อาจารย์ ดร.พนัษกร สิมะขจรบุญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
54. อาจารย์ ดร.ภัสนันท์ พ่วงเถื่อน	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
55. อาจารย์ ดร.วีวรรณ แพทย์สมาน	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
56. อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทนะกุล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
57. อาจารย์ ดร.รุจาดล นันทหารักษ์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2

และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ยุค Thailand 4.0"

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

58. อาจารย์ ดร.วรงค์ ตรีการศิรินนท์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
59. อาจารย์ ดร.วิระ หวังสังข์โชค	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
60. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
61. อาจารย์ ดร.สุรรายา ธรรมอภิพล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
62. อาจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนพธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
63. อาจารย์ ดร.อรวิภา ไวยมุกช	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
64. อาจารย์ ดร.อัศราชัย เสมอมี	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
65. อาจารย์ ดร.อุคมโชค อาษาวิมลกิจ	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
66. อาจารย์ พันตำรวจโท ดร.ไพพจน์ ฤๅชัย	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
67. อาจารย์ชัชชนู รอดรักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
68. อาจารย์นาตยา อยู่คง	คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
69. อาจารย์มานิตา ทนุสวัสดิ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
70. อาจารย์รชกร วชิรสิโรตม	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
71. อาจารย์บรพล พิณีจ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
72. อาจารย์สุรภัทร์ พิไชยแพทย	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญร ศิริสรหรือัญญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.นพรุจ ศักดิ์ศิริ	คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. รองศาสตราจารย์ ธิโสธร ผู้ทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรธนะฉาย	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม เพ็ญภินันท์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงคร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล ใจจริง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตินันท์ บุญธรรม	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนศักดิ์ สายจำปา	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติ มณีกาญจน์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จันทร์โรจน์กิจ	คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา จุมนาเสียว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา นิกฟื่อน	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงศ์ ธิลาภิงไพศาล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ อินทร์พรหม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพิชารมณ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพ็ชร	คณะพหุมนุษยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมภา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุณี น้อมเนียน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

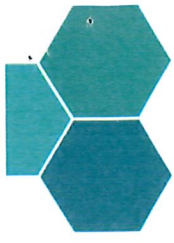
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

22. อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ สุวรรณศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
23. อาจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล
24. อาจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
25. อาจารย์ ดร.ปรีนดี ชิมโชด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
26. อาจารย์ ดร.วิษณุ จุลทริก	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
27. อาจารย์ ดร.สีบวงค์ กาทวงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
28. อาจารย์ ดร.สุจิตรา เขียวศร	วิทยาราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
29. อาจารย์ ดร.สุระมงคล นิมจิตต	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
30. ดร.จิรภิญญา สันนิภางกุล	สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
31. ดร.จิตติกรณ์ ยาวีไชย	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
32. ดร.ประสิทธิ์ เขียวศร	สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
33. ดร.พีทักษ์ ปักษานนท์	นักวิชาการอิสระ
34. ดร.รัชนิภา สายอุบล	สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง
35. ดร.ศรวิชา กฤดาธิการ	นักวิชาการอิสระ
36. ดร.สุพิตตา ไพบูลย์วงศ์สกุล	ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
37. ดร.อมิชาติ กิตติศักดิ์นาวัน	เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
38. อาจารย์เทิดศักดิ์ ทองแย้ม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
39. อาจารย์รัตนากร นามวงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
40. อาจารย์วัลย์ลักษณ์ อมรสิริพงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

การศึกษาโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่
ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

THE STUDY OF LOGISTIC FOR COCONUT INDUSTRY IN BANGYIRONG SUB-DISTRICT
BANGKONTI DISTRICT SAMUT SONGKHRAM PROVINCE

ณัฐชา เจริญผล

Nutcha Charoenpol

อิสราภรณ์ หนูผล

Asst. Prof. Dr. Issaraporn Thanupon

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร

Student of Bachelor of Business Administration Program in General Business, Silpakorn University

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Asst. Prof. Dr. Faculty of General Business Faculty Management Science, Silpakorn University

อีเมล: hyejy_hunhan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการโลจิสติกส์ที่เกิดขึ้นของอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการลงพื้นที่สัมภาษณ์และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ประกอบการโรงงานผลิตมะพร้าวขาว

ผลวิจัยพบว่า กระบวนการโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม มีการรับวัตถุดิบจากทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศเข้ามาในกระบวนการผลิตแบ่งแยกตามประเภทของผู้รับซื้อ โดยหากเป็นมะพร้าวเพื่อผลิตกะทิจะรับมะพร้าวต่างประเทศเพราะมีราคาถูกและได้ปริมาณมาก แต่หากเป็นมะพร้าวเพื่อสกัดเย็นจะใช้มะพร้าวภายในประเทศเนื่องจากมีสารเคมีในปริมาณที่น้อยกว่า สินค้าหลักของโรงงานผลิตมะพร้าวขาวได้แก่ เนื้อมะพร้าวและน้ำมะพร้าว ที่จะส่งต่อไปให้กับโรงงานผลิตกะทิ โรงงานสกัดเย็น และโรงงานผลิตน้ำมะพร้าว เพื่อนำไปผลิตเป็นสินค้าส่งถึงผู้บริโภคคนสุดท้าย นอกจากนี้ในโรงงานผลิตมะพร้าวขาวยังได้มีกิจกรรมโลจิสติกส์ด้วยกันดังนี้ 1) งานบริการลูกค้า 2) การวางแผนเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของอาคารโรงงานคลังสินค้า 3) การพยากรณ์และการวางแผนอุปสงค์ 4) การจัดซื้อจัดหา 5) การจัดการสินค้าคงคลัง 6) การจัดการวัตถุดิบ 7) การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ 8) การดำเนินการกับคำสั่งซื้อของลูกค้า 9) การขนของและการจัดส่ง 10) โลจิสติกส์ย้อนกลับ 11) การจัดการกับช่องทางจัดจำหน่าย 12) การกระจายสินค้า 13) กิจกรรมการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ 14) การจัดการวัตถุดิบ

คำสำคัญ: มะพร้าวขาว, โลจิสติกส์

Abstract

The purpose of this research was to study about logistic of coconut industry in Bangyirong sub-district Bangkonti district Samut Songkhram province. This research collected data from 3 entrepreneurs for white-coconut factory by in-depth interview and non-participant observations.

It found that logistic process of coconut industry in Bangyirong sub-district Bangkonti district Samut Songkhram province, it purchased coconut from both Thailand and foreign country for production. The white-coconut factory who was manufacturer providing for coconut milk industry, they use coconut from foreign country which cheaper and could produce to higher quantity of white-coconut than coconut from Thailand. But the white-coconut factory who was manufacturer providing for cold pressed coconut oil, they used coconut from Thailand because it had chemical quantity less than coconut from foreign country. Main products were white-meat coconut and coconut water for selling to industry of coconut milk, industry of cold pressed coconut oil and industry of coconut juice. In addition white-coconut factory had logistic activity via 1) customer service 2) planning for plant and warehouse location 3) demand forecasting 4) procurement 5) inventory management 6) material handing 7) material moving 8) order processing 9) traffic and transportation 10) reverse logistics 11) distribution channels management 12) distribution 13) activity for recycle

Keyword: White-Coconut, Logistic

บทสรุปงานวิจัย

หลักการและเหตุผล

มะพร้าว มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cocos nucifera* L. เป็นพืชในวงศ์ (family) *Arecaceae* (*Palmae*) และวงศ์ย่อย (subfamily) *Cocoideae* จัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่นิยมปลูกกันมากในเขตร้อน (สนทยา ลี้มัททาภิรัตน์, 2558: 1-3) และเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากเป็นพืชยืนต้นที่สามารถให้ดอกผลได้จนอายุ 80-90 ปี (วิไล สันติอาสภาศรี และคณะ, 2546: 202-213) โดยเฉพาะมะพร้าวขาวหรือมะพร้าวแกงซึ่งใช้บริโภค และสามารถแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าบริโภคชนิดอื่นได้ เช่น น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น กะทิสำเร็จรูป นอกจากนี้ ส่วนประกอบของมะพร้าวยังสามารถจำหน่ายเพื่อนำไปเป็นวัสดุประกอบ สำหรับใช้ประโยชน์ได้หลายด้าน ทั้งนี้ทั้งนี้ สรุปลได้ว่ามะพร้าวผลหนึ่งสามารถนำไปทำประโยชน์ในด้านอื่นเพื่อเพิ่มมูลค่าและก่อให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องในประเทศไทย

จากข้อมูลการเพาะปลูกมะพร้าวและจำนวนผลผลิตต่อต้นในประเทศไทยนั้นพบว่า มีจำนวนต้นและผลผลิตมะพร้าว ต่อต้นลดลงในแต่ละปี อาทิช่วง 2555-2557 จากเนื้อที่ให้ผล 1,332,000 ไร่ ในปี 2555 ลดลงเหลือ 1,241,000 ไร่ ในปี 2557 และคาดว่าจะมีแนวโน้มลดลงอีกในปัจจุบัน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2560: 44-47) ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเกษตรกรอันนำไปสู่สาเหตุที่ส่งผลให้ผลมะพร้าวมีราคาสูง

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0"

รวมถึงทำให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงระหว่างอุตสาหกรรมมะพร้าว และด้วยความหลากหลายของการนำมะพร้าวไปใช้ประโยชน์นั้น ทำให้โรงงานมะพร้าวชาวจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการกระบวนการนำส่งสินค้าจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภค รวมทั้งในเรื่องของการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบให้เป็นไปตามความต้องการของอุตสาหกรรมจากเครือข่ายเกษตรกร ผู้ส่งมอบวัตถุดิบไปจนถึงการขนส่งมะพร้าวให้กับลูกค้าที่มีความต้องการแตกต่างกัน การลดความเสียหายจากผลผลิต และต้นทุนในการจัดการด้านขนส่ง จึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นแหล่งที่มาของความได้เปรียบในการแข่งขันและเพิ่มศักยภาพของธุรกิจ

การจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนการดำเนินงานเพื่อควบคุมประสิทธิภาพการไหลเวียนสินค้า ที่ครอบคลุมตั้งแต่การงานบริการลูกค้า การวางแผนเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของอาคารโรงงาน คลังสินค้า การพยากรณ์ และการวางแผนอุปสงค์ การจัดซื้อจัดหา การจัดการสินค้าคงคลัง การจัดการวัตถุดิบ การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ การดำเนินการกับคำสั่งซื้อของลูกค้า การขนส่งและการจัดส่ง การจัดการกับช่องทางจำหน่าย การกระจายสินค้า คลังสินค้าและการเก็บสินค้าเข้าคลัง ไปจนถึงกิจกรรมการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งการจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพจะสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยต้นทุนที่ต่ำสุด (ฤดี นิยมรัตน์, 2553: 9-16) สำหรับในอุตสาหกรรมมะพร้าวชาวนั้นมีรูปแบบการจัดการเฉพาะตัว เนื่องด้วยวัตถุดิบเป็นพืชผลเกษตรที่แตกต่างจากวัตถุดิบอื่น เช่น ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตมีความไม่แน่นอน เก็บเกี่ยวได้เป็นช่วงระยะเวลา บางชนิดมีขั้นตอนคัดเกรดก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิต

จากการสำรวจพื้นที่ในประเทศไทยพบว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวเป็นจำนวนมากลำดับต้นของประเทศไทย โดยพื้นที่ปลูกมะพร้าวและจำนวนล้มมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงครามมีล้มมะพร้าวจำนวนมากตั้งอยู่ในอำเภอบางคนที (ชูชาติ หิรัญรักษ์ และคณะ, 2552) ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายในการศึกษาโดยผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมมะพร้าวชาวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษากระบวนการโลจิสติกส์ที่เกิดขึ้นของอุตสาหกรรมมะพร้าวชาวในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับโลจิสติกส์อุตสาหกรรมมะพร้าวชาว

ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาและเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการโรงงานมะพร้าวชาวขนาดกลางและขนาดใหญ่รวม 3 คน และ พนักงานรวม 3 คน ในโรงงานมะพร้าวชาว ที่อยู่ในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงงานผลิตมะพร้าวชาวที่ตั้งอยู่ใน ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้เริ่มวิจัยในช่วง เดือนพฤศจิกายน 2560 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2561

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับมะพร้าวขาวหรือมะพร้าวแกง

1.1 มะพร้าวขาวหรือมะพร้าวแกง

มะพร้าวขาวมีลักษณะเป็นกลุ่มต้นสูงใหญ่ นิยมใช้ เนื้อจากผลแก่ประกอบอาหาร หรือทำเนื้อมะพร้าวแห้งส่งโรงงานสกัดน้ำมันมะพร้าว ให้ผลช้าประมาณ 5-6 ปี จึงเริ่มให้ผล สามารถเก็บเกี่ยวได้ตลอดปี ช่วงที่เก็บเกี่ยวมะพร้าวได้มากที่สุดคือเดือนสิงหาคม-กันยายน จากนั้นผลผลิตจะลดน้อยลงจนน้อยที่สุดในเดือนธันวาคม-มีนาคมซึ่งเป็นฤดูแล้ง เกษตรกรนิยมเก็บเกี่ยวมะพร้าวแก่ทุกๆ 45-60 วัน

1.2 ความสำคัญของมะพร้าวขาวหรือมะพร้าวแกง

- ด้านการผลิต เป็นไม้ผลที่ดูแลรักษาได้ง่ายเพราะ เป็นพืชที่ทนต่อสภาพแห้งแล้งและน้ำท่วมขังได้ดี อีกทั้งมีปัญหาเกี่ยวกับโรค และแมลงศัตรูพืชน้อย สามารถให้ปุ๋ยและน้ำบ้างตามความเหมาะสม จึงมีค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาต่ำ ทั้งยังเป็นผลไม้ที่มีเปลือกหนาสามารถคงความสดได้นานทำให้สามารถขนส่งไปจำหน่ายในระยะที่ไกลได้ (ศิริโชค กัญจรัตน์, 2557: 4-10) นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตและส่งออกมะพร้าวที่มีคุณภาพสูง และมีรสชาติหอมอร่อยเป็นอันดับ 1 ของโลก ทั้งในรูปของลูกมะพร้าวสด น้ำมันมะพร้าว เนื้อมะพร้าว และกะทิสำเร็จรูป (สยามธุรกิจ, 2559: ออนไลน์)

- ด้านเศรษฐกิจ มะพร้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย โดยมีความต้องการจากผู้บริโภคตลอดทั้งปีทำให้มีการปลูกในเชิงการค้ามากขึ้น นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศอันดับที่ 9 ซึ่งมีเนื้อที่ให้ผล ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่สูงที่สุดในโลก และมีมูลค่าของผลผลิตตามราคาเกษตรกรขายได้ไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาทตั้งแต่ปี 2550-2559 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2560: 44-47)

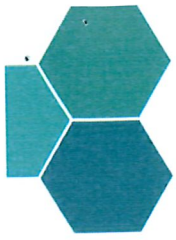
- ด้านการใช้ประโยชน์ ใช้ประโยชน์จากน้ำและเนื้อมะพร้าวในการบริโภคเป็นหลัก สามารถบริโภคสดประกอบอาหาร รวมถึงนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้ สำหรับอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวนิยมผลิตเนื้อมะพร้าวขาวแห้งเพื่อส่งโรงงานสกัดน้ำมันมะพร้าวและโรงงานทำกะทิเป็นหลัก

- ด้านผลพลอยได้จากมะพร้าว แม้ว่าอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวจะจำหน่ายเนื้อและน้ำมันมะพร้าวเป็นหลัก แต่ส่วนประกอบอื่นๆของมะพร้าวยังสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่นเปลือกหรือกาบมะพร้าวนิยมนำไปเป็นส่วนผสมดินในการเพาะปลูก เส้นใยมะพร้าวสามารถนำไปเป็นส่วนประกอบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ กะลามะพร้าว สามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตถ่านกัมมันต์ (วีไล สันติอัสภาศรี และคณะ, 2546: 202-213)

2. โลจิสติกส์

2.1 ความหมายของการจัดการโลจิสติกส์

มีการนิยามโลจิสติกส์จากสภาการจัดการโลจิสติกส์สหรัฐอเมริกา ในช่วงปี คริสต์ศักราช 1986 ว่าการจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผน การปฏิบัติตามแผนและการควบคุมการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาสินค้า บริการและสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง จากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดบริโภคด้วยจุดมุ่งหมายให้เป็นไปตามความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ความหมายของการจัดการโลจิสติกส์จึงเป็นกระบวนการเคลื่อนย้ายสินค้าตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบไปจนกระทั่งผลิตสินค้าเสร็จ และส่งถึงมือผู้บริโภคขั้นสุดท้ายหรือคือการไหลเวียนของวัตถุดิบข้อมูลการจ่ายเงินและการบริการจากแหล่งวัตถุดิบจนถึงโรงงานคลังสินค้าและผู้บริโภคขั้นสุดท้ายโดยรวมถึงองค์การที่เกี่ยวข้องและกระบวนการ (ไชยยศ ไชยมั่นคงและมยุขพันธ์ ไชยมั่นคง, 2557: 2-14)

2.2 กิจกรรมโลจิสติกส์

กิจกรรมโลจิสติกส์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับด้วยกัน คือระดับจุลภาค (micro level) และระดับมหภาค (macro level) ซึ่งทั้งสองระดับจะมีความสัมพันธ์กันโดย กิจกรรมโลจิสติกส์ระดับจุลภาคเป็นปัจจัยของโลจิสติกส์ระดับมหภาค และเป็นกลไกในการขับเคลื่อนขบวนการหรือกิจกรรมย่อยที่เกิดขึ้นในระดับองค์การ ในขณะที่โลจิสติกส์มหภาคจะเป็นการจัดการขบวนการหรือกิจกรรมภาพรวมที่เกิดขึ้นในระดับองค์การอุตสาหกรรมและระดับประเทศ (ฤดี นิยมรัตน์, 2553: 13-15) กิจกรรมโลจิสติกส์ระดับจุลภาคประกอบด้วย 13 กิจกรรมดังต่อไปนี้ (Stock and Lambert, 2001)

- 1) การบริการลูกค้า เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่ลูกค้าตั้งแต่การส่งสินค้าที่ถูกต้อง ถูกสถานที่ตรงเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนด แต่ต้องมีต้นทุนต่ำที่สุด เพื่อสร้างความพอใจสูงสุด
- 2) การพยากรณ์ความต้องการสินค้า เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้าที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญเพราะเป็นกิจกรรมที่จะสร้างผลกำไรหรือทำให้บริษัทขาดทุนในการดำเนินการจัดเตรียมสินค้าให้ลูกค้าในปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ หรือมีสินค้าในคลังมากเกินไป
- 3) การจัดการสินค้าคงคลัง เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสินค้าคงคลัง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบการเงินที่เกิดจากการถือครองสินค้าของบริษัทซึ่งสินค้าคงคลังเหล่านั้นถือว่าเป็นต้นทุนของบริษัท
- 4) การสื่อสาร เป็นกิจกรรมการสื่อสารภายในบริษัท ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ และลูกค้า หรือทั้งระบบโซ่อุปทาน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่รวดเร็ว และถูกต้อง รวมทั้งการควบคุมสินค้าคงคลังที่มีประสิทธิภาพ เช่น การนำระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (EDI) เข้ามาใช้
- 5) การจัดการวัตถุดิบ เป็นกิจกรรมการขนถ่ายสินค้า ทั้งวัตถุดิบ และสินค้านำเข้าระหว่างการผลิต และสินค้าสำเร็จรูป โดยจะต้องพยายามลดการขนถ่าย ลดระยะทางการขนส่งลดจำนวนสินค้านำเข้าระหว่างการผลิต ลดคอขวด (bottle neck) และลดของเสียต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน
- 6) กระบวนการสั่งซื้อสินค้า เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการคำสั่งซื้อสินค้าของลูกค้า ลูกค้าที่มีเข้ามาโดยจะต้องพยายามดำเนินการให้รวดเร็วที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งสามารถนำระบบคอมพิวเตอร์ และการจัดการธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาช่วยในการจัดการ
- 7) การบริหารคลังสินค้า เป็นกิจกรรมการบริหารคลังสินค้า อาทิ การจัดพื้นที่ในคลังสินค้า ระดับของสินค้าคงคลัง อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมภายในคลังสินค้า เป็นต้น
- 8) การบรรจุภัณฑ์ คือกิจกรรมการจัดการเรื่องของบรรจุภัณฑ์ของสินค้า ทั้งนี้ในแง่ของการตลาด คือการบ่งบอกถึงรายละเอียดของสินค้า การสร้างการรับรู้ เป็นต้น และในแง่ของการจัดการโลจิสติกส์ อาทิ การป้องกันตัวสินค้าไม่เกิดความเสียหาย การจัดวางสินค้าในคลังสินค้า หรือบนชั้นจำหน่ายให้สามารถจัดการได้ง่าย เป็นต้น

9) การเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า เกี่ยวกับกิจกรรมการเลือกที่ตั้งของโรงงานและคลังสินค้า โดยจะต้องให้ความสำคัญกับความใกล้-ไกล ของแหล่งวัตถุดิบและลูกค้า เพื่อสะดวกในการเข้าถึง มีระยะทางการขนส่งไม่ไกลเกินไป และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10) การจัดซื้อวัตถุดิบ เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดซื้อและจัดหาวัตถุดิบ และบริการ ทั้งในส่วนของ การเลือกผู้จำหน่ายวัตถุดิบและบริการ ช่วงเวลาในการสั่งซื้อวัตถุดิบ ปริมาณ และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้จำหน่ายวัตถุดิบเหล่านั้น

11) การจัดการโลจิสติกส์ย้อนกลับ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการสินค้าที่ถูกส่งคืน และสินค้าที่เสียหาย

12) การขนส่ง เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการขนส่งจากแหล่งผลิตไปจนถึงลูกค้าคนสุดท้ายอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยต้องนำ ส่งสินค้าในปริมาณที่ถูกต้องตามที่กำหนด และมีสภาพสมบูรณ์ พร้อมทั้งต้องตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ด้วย

13) การสนับสนุนด้านอะไหล่และบริการ เป็นกิจกรรมการสนับสนุนการผลิต ทั้งในส่วนของเครื่องมือ อะไหล่ และการให้บริการที่มีความพร้อมและรวดเร็ว เมื่อเครื่องจักรเกิดชำรุดเสียหาย เพื่อไม่ให้สายการผลิตต้องหยุดชะงัก สำหรับแนวคิดของการจำแนกกิจกรรมของการจัดการโลจิสติกส์ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จะมีส่วนที่เพิ่มเติมจากที่กล่าวไปข้างต้นคือ 1) การจัดการกับช่องทางการจัดจำหน่าย 2) การกระจายสินค้า 3) กิจกรรมการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่

วิธีการศึกษา

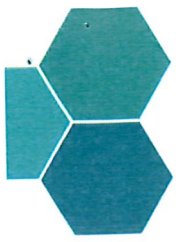
วิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโลจิสติกส์อุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยเข้าศึกษาถึงข้อมูลการจัดการโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวโดยการใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการศึกษา และดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์ครั้งนี้คือ เจ้าของกิจการผลิตมะพร้าวขาวในเขตพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ขนาดเล็กและขนาดกลางรวม 3 คน ใช้เกณฑ์การจำแนกโรงงานมะพร้าวขนาดเล็กและขนาดกลางด้วยจำนวนพนักงานโดยโรงงานมะพร้าวขนาดเล็กมีจำนวนพนักงานไม่เกิน 20 คน และโรงงานขนาดกลางมีจำนวนพนักงานไม่เกิน 50 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกผู้ให้สัมภาษณ์เพียงรายแรกเท่านั้น สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์รายถัดไปใช้หลักการสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอล (Snow Ball) ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดคุณลักษณะเฉพาะของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าแต่เป็นการแนะนำจากผู้ให้สัมภาษณ์รายก่อนหน้าในการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์รายถัดไป เป็นเช่นนี้จนกระทั่งข้อมูลตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนด

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) แนวคำถาม (Interview Guide) ในการวิจัยและข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครอบคลุมมากที่สุด
- 2) อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสัมภาษณ์ อันได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง, ปากกา, สมุดจด และโทรศัพท์เคลื่อนที่

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0"

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ เจ้าของโรงงาน นผลิตมะพร้าวขาวโดยใช้การสัมภาษณ์และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การตรวจสอบความเชื่อมั่น

การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ทั้งการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล เป็นการตรวจสอบข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่ง สถานที่และแหล่งบุคคลที่ต่างกัน คือโรงงานผลิตมะพร้าวขาว 3 แห่งและผู้ประกอบการเจ้าของโรงงาน 3 ราย ถ้าข้อมูลต่างสถานที่จะเหมือนกันหรือไม่ และถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไปข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน รวมถึงการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีสังเกตควบคู่ไปกับการซักถาม (สุภางค์ จันทวานิช, 2554)

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาถอดความจากข้อความเสียงในเครื่องบันทึกเสียง จัดแยกข้อมูลกิจกรรมโลจิสติกส์ตามแนวคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อนำประเด็นต่างๆมาตีความและอธิบายตามลักษณะความสัมพันธ์ โดยการบรรยายเชิงพรรณนา ในรูปแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษร แล้วจึงนำข้อสรุปหรือข้อสงสัยกลับไปสอบถามเจ้าของกิจการมะพร้าวอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนสรุปผล

ข้อค้นพบ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมกับผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ ผู้ประกอบกร ารอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวทั้ง 3 คนในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม มีผลการวิจัยมีดังนี้

การจัดการโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมมะพร้าวขาว

1 งานบริการลูกค้า

การบริการลูกค้าของสถานประกอบการ พบว่ามีการลูกค้าเข้ามาตรวจสอบสินค้า ในสถานประกอบการหรือกระบวนการแปรรูปตามความพอใจ โดยส่วนใหญ่ลูกค้ารายใหม่จะมาในลักษณะแนะนำกันปากต่อปาก ซึ่งอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวจำหน่ายเนื้อมะพร้าวขาวและน้ำมะพร้าวเป็นสินค้าหลัก ผู้ประกอบการจะมีการนัดหมายวันเวลา และขนส่งไปยังโรงงานที่รับซื้อเนื้อมะพร้าวขาว และน้ำมะพร้าว ส่วนอื่นๆที่เป็นวัสดุเหลือทิ้ง ของมะพร้าวอากาศละมะพร้าว เปลือกมะพร้าว จะมีลูกค้าที่รับซื้อเหมาเดินทางเข้ามาบรรทุกไปเอง

2. การวางแผนเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของอาคารโรงงาน คลังสินค้า

การเลือกตำแหน่งที่ตั้งของสถานประกอบการเพื่อดำเนินกิจการของโรงงานมะพร้าวขาว ในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ให้ความสำคัญกับความใกล้ของแหล่งวัตถุดิบ เนื่องจากจังหวัดสมุทรสงครามมีปริมาณสวนมะพร้าวมาก ซึ่งสะดวกในการขนส่ง นอกจากนี้ผู้ประกอบการที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 3 คน ยังเป็นคนในพื้นที่ ดังนั้นอีกปัจจัยหนึ่งคือใกล้ภูมิปัญญา

ในส่วนของการจัดเก็บค่าน้ำ สำหรับวัตถุดิบหรือผลมะพร้าว จะวางกองในพื้นที่โล่งแจ้ง หากเป็นส่วนที่อยู่ในขั้นตอนการผลิต หรือส่วนที่เป็นสินค้าพร้อมส่งให้ลูกค้า จะแยกเก็บเป็นแต่ละชนิดของส่วนมะพร้าว เช่น เนื้อมะพร้าวขาวจากการปอกเปลือกจะตากแห้งไว้ในร่ม น้ำมะพร้าวจะใส่ถุงแช่ไว้ถึงน้ำแข็ง เป็นต้น

3. การพยากรณ์ และการวางแผนอุปสงค์

เนื่องจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมมะพร้าวชาว ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงครามมีลักษณะการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าโดยเน้นปริมาณเป็นหลัก บนสถานการณ์ของการรับคำสั่งซื้อที่เป็นปัจจุบัน จึงเป็นการตกลงสั่งซื้อบนความพอใจของลูกค้า และสถานประกอบการสามารถปฏิบัติได้ ณ ช่วงเวลาที่ตกลง ดังนั้น การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าจึงเป็นสิ่งที่สถานประกอบการพยายามหาวัตถุดิบมาแปรรูปเป็นสินค้าให้ได้ตามปริมาณที่ลูกค้าต้องการ

4. การจัดซื้อจัดหา

การจัดซื้อจัดหาวัตถุดิบหรือผลมะพร้าวจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ประกอบการ สถานประกอบการที่ผลิตเนื้อมะพร้าวขาวเพื่อส่งโรงงานผลิตน้ำมันสกัดเย็น จะรับซื้อมะพร้าวภายในประเทศ ซึ่งจะซื้อกับเกษตรกรในท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม, ราชบุรีโดยใช้รถกระบะบรรทุกจากสวนมะพร้าวซึ่งเกษตรกรเจ้าของสวนมะพร้าวมีการตัดผลผลิตจากต้นไว้แล้ว ผู้ประกอบการจึงได้นำแรงงานเข้าไปเก็บและบรรทุกออกมา นอกจากสวนมะพร้าวในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและราชบุรีแล้ว ผู้ประกอบการยังรับซื้อผลมะพร้าวจากพื้นที่ ภาคใต้ ซึ่งจะมีพ่อค้าคนกลางหาวัตถุดิบมาให้อีกทอดขนส่งโดยรถบรรทุกสิบล้อ กระบวนการจัดหาวัตถุดิบในพื้นที่ทางภาคใต้เป็นหน้าที่ของพ่อค้าคนกลางที่ต้องหาผลมะพร้าวให้ได้ตามจำนวนที่ผู้ประกอบการต้องการ

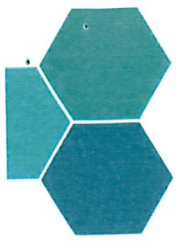
สำหรับสถานประกอบการที่ผลิตเนื้อมะพร้าวขาวเพื่อส่งโรงงานทำกะทิจะมีรับซื้อผลมะพร้าวจาก 2 ช่องทาง คือภายในประเทศเช่นเดียวกับที่กล่าวไปข้างต้น และต่างประเทศ ในส่วนช่องทางรับวัตถุดิบจากต่างประเทศ จะเป็นการรับมาในลักษณะการจ้างทำ คือโรงงานผู้จ้างจะส่งมะพร้าวมาให้ที่สถานประกอบการ ซึ่งบรรทุกวัตถุดิบมาส่งด้วยรถคอนเทนเนอร์ ตู้หนึ่ง มีปริมาณมะพร้าว 400,000 ลูก ซึ่งโรงงานของผู้จ้างได้มีการคำนวณสัดส่วนมะพร้าวแล้วว่ามะพร้าว 400,000 ลูกรวมเมื่อลูกเสียต้องได้เนื้อมะพร้าวขาวก็ก็โลกรัม เช่นปริมาณมะพร้าว 26 ตัน ต้องได้เนื้อมะพร้าวขาว 9 ตัน ซึ่งผู้ประกอบการต้องนำมะพร้าวของผู้จ้างมาแปรรูปส่งเนื้อมะพร้าวขาวกลับไปให้ได้ปริมาณที่ผู้จ้างกำหนดมา

5. การจัดการสินค้าคงคลัง

มีลักษณะการผลิตตามคำสั่งซื้อ กรณีเป็นเนื้อมะพร้าวขาวและน้ำมะพร้าวซึ่งเป็นสินค้าหลักจะจัดส่งทันทีเมื่อผลิตเสร็จหรือตามเวลาที่ตกลงไว้กับลูกค้า กรณีที่เป็นส่วนประกอบอื่นของมะพร้าว ที่เป็นวัสดุเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรม อาทิ กะลามะพร้าว เปลือกมะพร้าวลูกค้าจะเข้ามาบรรทุกออกไปทุกๆ หนึ่งหรือสองสัปดาห์ ขึ้นอยู่กับความสะดวกของลูกค้า

6. การจัดการวัตถุดิบ

การจัดการวัตถุดิบเป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุดิบหรือผลมะพร้าว ที่ใช้ในการผลิตเนื้อมะพร้าวขาวกรรมวิธีในการผลิต 1) เริ่มจากการปอกเปลือกมะพร้าว โดยใช้แรงงานคนในการปอกเปลือกและ กะเทาะกะลาออก บางสถานประกอบการมีเครื่องจักรในการช่วยทุ่นแรงก็จะใช้เครื่องจักร กรณีมะพร้าวที่รับมาจากประเทศอินโดนีเซีย

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0"

ทางโรงงานผู้จ้างจะปลดเปลื้องออกมาแล้ว เหลือแต่กะเทาะกะลามะพร้าว 2) นำมะพร้าวที่กะเทาะกะลาม่าเหมือนเอาเนื้อ ในกรณีสถานประกอบการที่ผลิตส่งโรงงานกะทิ ขั้นตอนหลังจากการเอาเนื้อมะพร้าวออกจากกะลา จะมีการทิวมะพร้าว เป็นลักษณะการใช้มีดปลายแหลมเหมือนส่วนที่ตัดผิวมะพร้าวออก เพราะเนื้อมะพร้าวขาวที่ใช้ผลิตกะทิจะไม่ให้มีส่วนที่ดำเมื่อเข้าเครื่องบดจะทำให้กะทิสีคล้ำ 3) หลังจากได้เนื้อมะพร้าวขาวแล้วจึงนำไปแช่น้ำผสมคลอรีน เพื่อไม่ให้สีเนื้อมะพร้าวคล้ำรวมถึงดับกลิ่นหืนของมะพร้าว แห้งไว้สักพักแล้วจึงเอามาล้างน้ำเปล่า ซึ่งสถานประกอบการจะมีถังขนาดใหญ่ไว้ 2 ถัง คือถังน้ำผสมคลอรีนกับถังน้ำเปล่าสำหรับล้างเนื้อมะพร้าวขาวในขั้นตอนสุดท้าย แล้วจึงใช้ ลังพลาสติกซ้อนเนื้อมะพร้าวขาวขึ้นมาเพื่อขนส่ง

7. การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ

การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ ประกอบด้วย การเคลื่อนย้ายผลมะพร้าวจากกองมะพร้าวแก่มาปลดเปลื้องและขูดมะพร้าว กะเทาะกะลาเพื่อเอาน้ำออก ในกระบวนการดังกล่าวจะแยกกันทำ เช่นกลุ่มแรงงานที่มีหน้าที่ปลดเปลื้องปลดกรเสร็จให้กลุ่มแรงงานสำหรับแกะขูดมะพร้าวและกะเทาะกะลา เคลื่อนย้ายผลมะพร้าวโดยการใช้อรเช็น สองล้อ หลังตรงวางแข่งพลาสติกที่มีมะพร้าวไปตามจุดต่างๆ จนกระทั่งขั้นตอนสุดท้ายในการนำเนื้อมะพร้าวขาวเพื่อจัดส่ง จะใช้ลังพลาสติกซ้อนเนื้อมะพร้าวขึ้นมาตากพัดลม รอจนแห้งแล้วจึงเพื่อนำไปเรียงบนรถกระบะสำหรับขนส่ง บางสถานประกอบการที่มีขนาดใหญ่จะใช้การเคลื่อนย้ายโดยรถยกสินค้า (forklift) โดยวิธีการวางตะกร้าที่บรรจุเนื้อมะพร้าวขาวบนพาเลทแล้วใช้รถยกสินค้าเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อทุนแรง

8. การบรรจุหีบห่อ

อุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่เขตบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสาคร มีลักษณะบรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่ง (transport package) โดยบรรจุเนื้อมะพร้าวขาวลงในลังพลาสติกเนื่องจากสามารถบรรจุปริมาณเนื้อมะพร้าวขาวได้จำนวนมากและใช้พื้นที่ในการจัดเรียงขนส่งได้คุ้มค่าโดยการซ้อนลังต่อกันเพื่อให้ขนส่งได้มากที่สุด

9. การดำเนินการกับคำสั่งซื้อของลูกค้า

มีการรับคำสั่งซื้อทางโทรศัพท์ รวมทั้งการเดินทางมาติดต่อด้วยตนเองที่สถานประกอบการสำหรับส่วนประกอบของมะพร้าวที่เป็นวัสดุเหลือทิ้ง อาทิ เปลือกมะพร้าว กะลามะพร้าว เส้นใยมะพร้าว น้ำมันมะพร้าวที่เสีย

10 การขนของและการจัดส่ง

การจัดส่งสินค้าของสถานประกอบการ มีทั้งการมารับสินค้าเองสำหรับส่วนประกอบของมะพร้าวที่เป็นวัสดุเหลือทิ้ง อาทิ เปลือกมะพร้าว กากขูดมะพร้าว น้ำมันมะพร้าวเสียที่บรรจุในถังเคมีภัณฑ์ และสำหรับเนื้อมะพร้าวขาวและน้ำมันมะพร้าวการจัดส่งให้ลูกค้าโดยทางรถยนต์ของสถานประกอบการ

11 โลจิสติกส์ย้อนกลับ

สำหรับสินค้าหรือเนื้อมะพร้าวขาวที่ไม่ผ่านมาตรฐาน ลูกค้าจะตีกลับ แต่เกิดเหตุการณ์แบบนี้บ่อยครั้ง กรณีลูกค้าส่งสินค้าคืน สถานประกอบการจะแลกเปลี่ยนสินค้า และนำสินค้าที่ได้รับคืนไปตากแห้งเพื่อส่งจำหน่ายลูกค้าที่รับซื้อไปผลิตเป็นน้ำมัน

12 การจัดการกับช่องทางการจัดจำหน่าย

อุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่เขตบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสาคร มีลักษณะช่องทางการจัดจำหน่ายทางอ้อม เนื้อมะพร้าวขาวจะถูกส่งไปยังโรงงานมะพร้าวที่รับซื้อเนื้อมะพร้าวจากหลายๆที่เพื่อ

ส่งต่อไปยังโรงงานสกัดเย็นหรือโรงงานผลิตกะทิ เจ้าของกิจการโรงงานมะพร้าวมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง ผู้จำหน่ายวัตถุดิบและลูกค้า อาทิ ในช่วงที่มะพร้าวมีราคาสูงเนื่องจากเป็นหน้าแล้ง เจ้าของกิจการยอมรับราคาวัตถุดิบที่สูง และจำหน่ายให้กับลูกค้าในราคาที่ไม่ต่างจากเดิมมากนัก เป็นการแลกเปลี่ยนกันกับในช่วงที่ปริมาณวัตถุดิบในตลาดลูกค้าจะยอมซื้อเพิ่ม

13 การกระจายสินค้า

สถานประกอบการมีลักษณะการกระจายสินค้าภายในประเทศด้วยวิธีการขับรถไปส่งเอง

14 คลังสินค้าและการเก็บสินค้าเข้าคลัง

สถานประกอบการไม่มีสินค้าคงคลัง เนื่องจาก ผลิตตามคำสั่งซื้อและส่งมอบทันทีหลังผลิตเสร็จ ยกเว้นส่วนประกอบอื่นๆของมะพร้าวที่สามารถจำหน่าย ได้ เช่น เปลือกมะพร้าว ขุยมะพร้าว กะลามะพร้าว จะกองรวมกันไว้เพื่อรอลูกค้าที่รับซื้อเข้ามาขนย้ายออกไป

15 กิจกรรมการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่

สถานประกอบการมีวิธีการดำเนินการกับวัสดุเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรมมะพร้าวขาว คือการจำหน่ายให้ผู้รับเหมาไปใช้ในการเป็นส่วนประกอบผลิตสินค้าชนิดอื่นๆ เช่นน้ำมะพร้าวจากลูกมะพร้าวเสีย เปลือกมะพร้าว กะละมะพร้าว

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการ ศึกษาโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรม มะพร้าวขาวตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการโลจิสติกส์ที่เกิดขึ้นของอุตสาหกรรมมะพร้าวขาวในพื้นที่ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

และการบริการจากแหล่งวัตถุดิบจนถึงโรงงานคลังสินค้าและผู้บริโภคขั้นสุดท้ายโดยรวมถึงองค์การที่เกี่ยวข้องและกระบวนการ ดังแผนภาพ

ในด้านกิจกรรมโลจิสติกส์ของโรงงานผลิตเนื้อมะพร้าวขาว พบว่าการบริการลูกค้าเป็นเพียงการอนุญาตให้ลูกค้าเข้าชมและตรวจสอบขั้นตอนการผลิตในโรงงาน การวางแผนที่ตั้งโรงงานขึ้นอยู่กับที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการเป็นหลัก การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้า คือการพยายามหาวัตถุดิบมาแปรรูปเป็นสินค้าให้ได้ตามปริมาณที่ลูกค้าต้องการ การจัดซื้อจัดหาวัตถุดิบจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ประกอบการ โดยส่วนใหญ่จะรับภายในประเทศเป็นหลัก ในพื้นที่ใกล้เคียงและทางภาคใต้ มีเพียงโรงงานผลิตเนื้อมะพร้าวขาวเพื่อส่งโรงงานผลิตกะทิที่รับมะพร้าวจากต่างประเทศ ซึ่งการขนส่งวัตถุดิบก็จะใช้ยานพาหนะที่ต่างกันตามระยะทาง และปริมาณ หากเป็นในพื้นที่ใกล้เคียงจะบรรทุกวัตถุดิบโดยใช้รถกระบะ ทางภาคใต้ขนส่งโดยรถบรรทุกสิบล้อ ทางต่างประเทศขนส่งโดยรถตู้คอนเทนเนอร์ ในส่วนสินค้าคงคลังจะเป็นวัสดุเหลือทิ้งที่รอจำหน่ายผู้รับซื้อเหมาเป็นหลักเนื่องจากสินค้าหลักที่เป็นเนื้อมะพร้าวขาวและน้ำมะพร้าวจะมีการจัดส่งทันทีเมื่อผลิตเสร็จ เช่นน้ำมะพร้าวจากลูกเสีย , เปลือกมะพร้าว , กะลามะพร้าว เพราะสามารถนำไปเป็นส่วนประกอบในการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นได้ สอดคล้องกับ วิลโล สันติอาสกาศรี และคณะ (2546: 202-213) ที่กล่าวไว้ว่าส่วนประกอบอื่นๆของมะพร้าวยังสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่นเปลือกหรือกากมะพร้าวนิยมนำไปเป็นส่วนผสมดินในการเพาะปลูก เส้นใยมะพร้าวสามารถนำไปเป็นส่วนประกอบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ กะลามะพร้าวสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตถ่านกัมมันต์ การจัดการวัตถุดิบมีกระบวนการดังนี้ นำมะพร้าวมาปอกเปลือก กะเทาะกะลา ปอกผิวมะพร้าวจนเหลือแต่เนื้อมะพร้าวขาวส่งโรงงานรับซื้อเนื้อมะพร้าวขาวเพื่อส่งต่อไปให้โรงงานทำกะทิและโรงงานสกัดเย็น การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบระหว่างการผลิตในแต่ละจุดการปฏิบัติงานใช้แรงงานคนในภาคการแข่งบรรจุลูกมะพร้าว เว้นแต่ถ้าห่างกันมากจะใช้รถเข็นสองล้อหลังตรงวางตะกร้าแข่งแล้วเข็นไปยังจุดต่างๆ เมื่อผลิตเสร็จแล้วจะบรรจุเนื้อมะพร้าวขาวลงบรรจุภัณฑ์คือลังพลาสติกเตรียมขนส่งไปยังลูกค้า ลูกค้าสั่งซื้อสินค้าโดยการโทรศัพท์สั่งผลิตโดยตรงจากผู้ประกอบการ ส่วนที่เป็นวัสดุเหลือทิ้งผู้ประกอบการจะโทรแจ้งผู้รับซื้อเหมาเข้ามาบรรทุกออกไปเอง เนื้อมะพร้าวขาวที่ผลิตเสร็จรวมถึงน้ำมะพร้าวจะถูกจัดส่งและกระจายสินค้าโดยรถกระบะของสถานประกอบการ ในกรณีที่สินค้าถูกตีกลับเนื่องด้วยปัญหาด้านคุณภาพ ผู้ประกอบการจะนำสินค้านั้นไปจำหน่ายต่อให้ผู้รับซื้อเนื้อมะพร้าวขาวเกรดที่ต่ำกว่านำไปสกัดน้ำมัน โรงงานผลิตเนื้อมะพร้าวขาวทั้ง 3 แห่ง มีแนวทางการจัดการช่องทางการจัดจำหน่ายด้วยวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้จำหน่ายวัตถุดิบและลูกค้า ซึ่งกิจกรรมโลจิสติกส์ที่กล่าวมาทั้งหมดสอดคล้องกับ Stock and Lambert (2001) ซึ่งกล่าวว่ากิจกรรมโลจิสติกส์ประกอบด้วย งานบริการลูกค้า การวางแผนเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของอาคารโรงงาน คลังสินค้า การพยากรณ์และการวางแผนอุปสงค์ การจัดซื้อจัดหา การจัดการสินค้าคงคลัง การจัดการวัตถุดิบ การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ การดำเนินการกับคำสั่งซื้อของลูกค้า การขนส่งและการจัดส่ง โลจิสติกส์ย้อนกลับ คลังสินค้าและการเก็บสินค้าเข้าคลัง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่าโรงงานผลิตมะพร้าวจะรับซื้อวัตถุดิบแตกต่างกันโดยหากเป็นโรงงานผลิตมะพร้าวขาวเพื่อส่งโรงงานกะทิจะใช้วัตถุดิบนอกประเทศเนื่องด้วยปริมาณและราคา ในขณะที่โรงงานผลิตมะพร้าวขาวเพื่อส่งสกัดเย็นจะใช้มะพร้าวภายในประเทศเพราะข้อกำหนดด้านปริมาณสารเคมีนับเป็นข้อได้เปรียบของเกษตรกร

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2

และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทย Thailand 4.0"

ปลูกมะพร้าวภายในประเทศไทยซึ่งหากมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเพาะปลูกให้ได้ผลผลิตตามความต้องการของผู้ประกอบการของโรงงานสกัดเย็นและได้รับการสนับสนุนด้านความรู้การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมมะพร้าวชาวเพิ่มเติมอาจสามารถผันตัวจากเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการเพื่อผลิตเนื้อมะพร้าวชาวส่งให้กับโรงงานสกัดเย็นได้

2. จากการเข้าสำรวจในพื้นที่เพื่อจัดเก็บข้อมูลพบว่าวัสดุเหลือทิ้งที่เหลือในโรงงานเป็นจำนวนมากซึ่งวัสดุเหลือทิ้งเหล่านั้นผู้ประกอบการทั้ง 3 รายปฏิบัติแนวทางเดียวกันคือการจำหน่ายให้ผู้รับเหมาหากผู้ประกอบการมีการสำรวจตลาดความต้องการวัสดุเหลือทิ้งเพื่อใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตสินค้าชนิดอื่นต่อไปอาจมีการนำวัสดุเหลือทิ้งเหล่านั้นไปปฏิบัติการคัดแยกหรือใช้แรงงานทำตามข้อตกลงของโรงงานที่รับซื้อวัสดุเหลือทิ้งโดยตรงอาจจะเพิ่มกำไรจากวัสดุเหลือทิ้งได้มากกว่าการจำหน่ายให้ผู้รับเหมา

เอกสารอ้างอิง

ชูชาติ หิรัญรักษ์และคณะ. (2552). จังหวัดสมุทรสงคราม. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2561, จากเว็บไซต์:

<http://www.thaiheritage.net/nation/oldcity/samutsongkram1.htm>

ไชยยศ ไชยมั่นคง, มยุขพันธ์ุ ไชยมั่นคง. (2557). การจัดการซัพพลายเชนและช่องทางการตลาด. นนทบุรี: บริษัทวิชชั่นพีเพิลส์ จำกัด.

ฤดี นิยมรัตน์. (2553). การจัดการโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องเบญจรงค์จังหวัดสมุทรสงคราม.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

วิไล สันติโสภาคศรี, กล้าณรงค์ ศรีรอด, เอ็จ สโรบล, สุนีรัตน์ หทัยรักษ์ธรรม. (2546). สถานภาพของวัสดุเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรมเกษตรและการใช้ประโยชน์. รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ศิวีไลซ์ กาญจรัตน์. (2557). การปรับปรุงการจัดการโซ่อุปทานกรณีศึกษาผู้ผลิตมะพร้าวน้ำหอม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2560). สถิติการเกษตรของประเทศไทยปี 2559. สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2560, จาก

เว็บไซต์: http://www.oae.go.th/download/download_journal/2560/yearbook59.pdf

สนทยา ลิ้มมัทวาริทธิ. (2558). การเตรียมและการประยุกต์ใช้น้ำมะพร้าวตัดแปลงสำหรับใช้เป็นสารต้านจุลชีพทางเลือก. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร

สยามธุรกิจ. (2559). เทรนด์สุขภาพแรง! มะพร้าวไทยกระหึ่มโลก แบรินด์“เก่า-ใหม่” จัดหนักพลิกตลาดโต 50 %.

สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2561, จากเว็บไซต์: <https://www.siamturakij.com/news/>

สุภางค์ จันทวานิช. (2554). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Douglas M. Lambert, James R. Stock. (2001). Strategic Logistics Management. Ontario: Irwin.